

РЕШЕНИЕ

№ 8689

гр. София, 11.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12446** по описа за **2025** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на „А1 България” ЕАД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез процесуалния представител ст. юрк. П. Ш., против Решение №3590 от 06.10.2025 г., постановено по нахд №6403/2025 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 131- ви състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № СФИ24-РД29-60 от 17.12.2024г. на заместник кмет на Столична община, с което на “А1 България” ЕАД, с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева на осн. чл.36, ал.1 от Наредба за условията и реда за извършване на търговска дейност на територията на Столична община(Наредбата) за нарушение на чл.4, ал.1 от същата наредба, като е намален размерът на имуществената санкция от 1000/хиляда/ на 600/шестстотин/ лева.

Постъпила е и касационна жалба от заместник-кмет на Столична община, допълнително уточнена с молба от 05.02.2026 г., предявена чрез гл. юрк. М. С., срещу горепосоченото решение, в частта, с която е намален размера на наложената санкция.

С касационната жалба на дружеството се претендира отмяната на съдебният акт, който е оспорен като неправилен – постановен в нарушение на материалния закон, при съществено нарушение на процесуалните правила и при явна несправедливост на наложеното наказание- отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т.3 от НПК. В условията на евентуалност се

моли размерът на наложената санкция да бъде намален до минималния предвиден в НРУИТДТСО размер. Поддържа се, че Софийският районен съд не е отчетел факта, че нарушението е описано бланкетно, като не са посочени нито действията, с които наказващият орган е установил нарушението, нито как е осъществена проверката от страна на служителите на Столична община. Отбелязва се, че АНО не е отразил дали има подадено от А1 заявление за работно време както към момента на извършената проверка, така и към момента на издаване на акта за установяване на административно нарушение. Посочено е още, че наказващият орган не е взел предвид постъпилото възражение от страна на „А1 България“ ЕАД, с което не е направил анализ на фактическата обстановка при издаването на оспореното наказателно постановление. Излага се, че това представлява съществено процесуално нарушение при съставянето на наказателното постановление, което не е било отчетено от СРС. Дружеството касатор навежда, че наказателното постановление съдържа неясна, непълна и не отговаряща на действителността фактическа обстановка, която не дава достатъчно ясно описание на твърдяното нарушение. Застъпва се позицията, че по този начин се нарушава правото на защита на дружеството. В жалбата е посочено още, че ако съдът приеме, че твърдяното нарушение е налице, то следва да бъде санкционирано съобразно предвидения в Наредбата минимум. В тази посока се излагат аргументите, че с нарушението не са засегнати интересите на потребителите, нито пък се е пречило изпълнението на задълженията на служителите на Столична община. Освен това, дружеството е предприело действия по реализирането на предвиденото му задължение веднага след извършената проверка, като по този начин е постигнало заложената в разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН цел- да се превъзпита нарушителят към спазването на установения правен ред. Претендират се разноски.

С касационната жалба на заместник – кмета на Столична община претендира недопустимост, а в условията на алтернативност – незаконосъобразност и неправилност на оспореното решение. Досежно твърдението за недопустимост на оспорения съдебен акт, в жалбата се посочва, че решението е постановено по вече влязло в сила наказателно постановление. Сочи се, че СРС е приел неправилно, че жалбата до него е подадена в законоустановения срок, и е разгледал жалбата въпреки възраженията на АНО. Излагат се подробни аргументи относно това, че жалбата на дружеството не е била ипратена на 26.03.2025 г., като се посочва, че жалба срещу наказателно постановление (НП) № СФИ24-РД29-60 от 17.12.2024г. на заместник кмет на Столична община не е постъпвала в предвидения в закона срок за обжалване. В касационната жалба се поддържа още, че решението на СРС е незаконосъобразно и неправилно, в частта, с която е изменен размера на имуществената санкция от 1000/хиляда/ на 600/шестстотин/ лева. Отбелязва се, че районният съд неправилно е приел, че са налице редица смекчаващи вината обстоятелства, които елиминират факта на повторно извършеното нарушение. Претендира се, че приетото от районния съд за смекчаващо обстоятелство, че зареждането и обслужването на търговския обект не е свързано с неудобства за обитателите на жилищни сгради или натоварване на части от пътната мрежа с МПС, се явява неотнормимо към настоящия казус, тъй като степента на обществена опасност от извършеното формално административно нарушение изхожда от факта, че е извършено в условията на повторност.

Заместник- кметът на Столична община депозира и отговор по касационната жалба от 18.11.2025 г., с която възражава срещу основателността и с аргументи за бланкетност и неправилна интерпретация на фактите по спора.

Административен съд София-град, XIII касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, счита за необходимо да отбележи:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, в подкрепа на което следва да се има предвид:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № СФИ24-РД29-60 от 17.12.2024г. на заместник кмет на Столична община, с което на "А1" ЕАД, с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева на осн. чл.36, ал.1 от Наредба за условията и реда за извършване на търговска дейност на територията на Столична община за нарушение на чл.4, ал.1 от същата наредба.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено сленото:

На 10.09.2024г. от страна на служител в дирекция „Икономика и търговска дейност“ на Столична община- М. И. и свидетеля Н. А., била извършена проверка на търговски обект-магазин, находящ се в [населено място], [улица], търговски център „П. център“, стопанисван от дружеството- жалбоподател „А1 България“ ЕАД. На поревряващите от дирекция „Икономика и търговска дейност“ при Столична община не било представено Заявление за работно време на стационарен обект, като такова не било депозирано в районната администрация. Във връзка с проверката от страна на главен експерт И. бил съставен Констативен протокол № 2970/10.09.2024г., връчен на служител в обекта, като в същия била инкорпорирана покана за съставяне на АУАН по чл.40, ал.2 ЗАНН. На 11.09.2024г. от страна на дружеството жалбоподател, в Столична община, район Т. било депозирано Заявление за работно време на стационарен търговски обект, регистрирано под номер РТР24-ТД26-1813/11.09.2024г., съгласувано от кмета на района на 13.09.2024г.

На 17.09.2024 година бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 236 от страна на М. И.- главен експерт в дирекция „Икономика и търговска дейност“, Столична община, с който срещу "А1" ЕАД било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че на 10.09.2024г. извършва в търговски обект магазин, находящ се в [населено място], [улица], П. Център, без заявление за работно време на стационарен търговски обект, квалифицирано като нарушение на чл.4, ал.1 Наредбата.

Актът е съставен в условията на чл.40, ал.2 ЗАНН, в отсъствието на представител на санкционирувания субект и на 09.10.2024г., връчен на представител на дружеството по пълномощие, като срещу същия са депозираны възражения.

На база така съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление (НП) № СФИ24-РД29-60 от 17.12.2024г. на заместник- кмет на Столична община, на "А1" ЕАД, с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева на осн. чл.36, ал.1 от Наредба за условията и реда за извършване на търговска дейност на територията на Столична община(Наредбата) за нарушение на чл.4, ал.1 от същата наредба.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че наказателното постановление следва да бъде изменено, като се намали размера на наложената имуществена санкция, тъй като са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, които следва да бъдат взети предвид при индивидуализацията на санкцията, което не е сторено от наказващия орган. Освен това съдът намерил, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните

правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

Прието е още, че АУАН и НП отговарят по форма и съдържание на изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН, като съдържат посочените там реквизити, в частност достатъчно ясно и конкретно описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и нарушената правна разпоредба, като не се констатираг дефицити нито в съдържанието, нито в процедурата по съставянето и предявяването им, които да се определят като процесуални нарушения от категорията на съществените. СРС е отбелязал извършено нарушение на административнонаказващия орган, който не е приложил правилната санкционна норма при определянето на размера и вида на наказанието, като е отчел още, че този пропуск не може да бъде коригиран от съда, тъй като това би нарушило забраната за влошаване на положението на санкционираното лице. Въпреки че не може да приложи правилната санкционна норма, която се явява по-тежка, съдът е взел предвид повторността на нарушението при индивидуализацията на наказанието. Именно при определянето на размера на наказанието въззивният съд е отчел и факта, че конкретният търговски обект се намира в търговски център тип "мол", предвид на което нито работата, нито зареждането и обслужването му въобще, са свързани с неудобства за обитателите на жилищни сгради или натоварване с допълнително паркирани на части от пътна мрежа МПС. По изложените мотиви е възприето, че са налице основания за изменение на наказателното постановление в насока редуциране размера на имуществената санкция.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН за неговата отмяна.

Предвид възраженията на дружеството - жалбоподател, в частност - липсата на описание на нарушението в НП и алтернативно – определяне на санкция в размер на 600лв. вместо в минималният нормативен размер от 300лв., настоящият състав приема:

По така направените възражения не са изложени реално доводи.

Видно от процесното НП съдържанието му включва точно и ясно описание на нарушението, което е подведено под приложимата правна норма – чл.4 ал.1 НРУИТДТСО. А именно – предлага мобилни устройства, аксесоари за мобилни устройства и мобилни услуги без да е заявил работно време в районната администрация. И тези факти впрочем са безспорни по делото. Ето защо твърденията за неяснота на НП поради непосочване как точно е проведена проверката се явяват неоснователни. Извън това достатъчно е да се отбележи, че протокол за извършената проверка е бил връчен на този жалбоподател, респ. същият знае не просто как е протекла проверката, а и как е отразена и документирана същата.

Относно възражението за неправилно определена санкция от страна на СРС следва да се има предвид:

За нарушение като процесното разпоредбата на чл. 36 ал.1 Наредбата /в приложимата по време редакция/ предвижда налагане на имуществена санкция в размер 300-2000лв. В процесният казус съдът правилно е отчел, че не са налице основания случаят да се квалифицира като маловажен, доколкото са налице данни за предходно нарушение от същия тип от страна на юридическото лице. Това обстоятелство принципно, но не и в частност, правилно е квалифицирано като такова, предполагащо приложение на по-тежката санкционна норма по чл.36 ал.12 от Наредбата. За да определи санкция в по-нисък размер, респ. да редуцира същата съдът е отчел своевременна рекация на дружеството чрез подаване на заявление още на деня, следващ констатиране на нарушението.

В тази връзка настоящият състав несъмнено счита, че поведението и отношението на нарушителя към самото нарушение и корегирещото му поведение при това - своеременно биха могли да се квалифицират като смекчаващи обстоятелства по смисъла на чл.27 ал.2 ЗАНН.

При тази преценка правилно съдът е определил имуществена санкция в размер на 600лв.

От своя страна, другият касатор - заместник-кмет на СО твърди, че процесното решение е недопустимо с оглед постановяването му по просрочена жалба, както и, че определеният от АНО размер на санкцията е правилният, респ. съдът незаконосъобразно е редуцирал същия.

По тези възражения съдът приема:

Опорваното НП е връчено на 13.03.2025г. на нарушителя. В рамките на първоинстанционното производство е представена разписка от куриерска фирма, видно от която пратката с която е изпратена жалбата е от дата 26.03.2025г., т.е. във законовият 14-дневен срок за оспорване.

Ето защо твърдението на този касационен жалбоподател, че в Столична община не е постъпвала пратка от куриерската фирма съдържаща жалба на дружеството срещу процесното НП са несъставомерни.

Определяща за преценката за просрочие на жалбата не е датата на постъпването и в администрацията на АНО чрез когото се оспорва НП, а датата на подаването и от жалбоподателя.

Поради изложените съображения несъставомерни са и възраженията, че пратката е била насочена към адрес на който ответника вече не осъществява дейността си, предвид факта, че дирекция „Икономика и търговска дейност“ на СО е преместена от [улица] от края на 2023г. В това изявление следва да се кредитира в полза на жалбоподателя, защото очевидно същият е подал жалбата до надлежен ответник, като непосочването на коректен адрес е обстоятелство неизключващо подаване жалбата му в срок. При служебна справка онлайн настоящият състав установи, че са налице редица информационни данни за нахождението на тази дирекция на предходният адрес, поради което всяко заблуждение относно действителният настоящ адрес на администрацията, продикутувано от нейното преместване, не може и не следва да се тълкува като ограничаващо правото на достъп до съд при установено подаване жалбата в срок.

Във връзка са неправилно определеният размер на санкцията от страна на СРС настоящият състав не счита за нужно да превтаря, а само да препрати към изводите си, изложени по-горе, във връзка с възражението на А1 България ЕАД.

Извън това:

Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

С оглед на това, изложените правни изводи в обжалваното решение напълно се споделят от настоящия касационен състав. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите писмени и гласни доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата по делото, с изключение на доводите, представени в представеното в хода на административнонаказателното производство възражение от „А1 България“ ЕАД. Този пропуск обаче не съставлява съществено процесуално нарушение, което да доведе до отмяната на акта.

По съществуването на спора, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, Софийският районен съд правилно е установил, че от обективна страна санкционираното лице е осъществило състава на нарушението по чл. 4, ал. 1 от НРУИТДТСО.

В случая се установи, така като е възприето в оспореното решение, че е доказано извършването на административно нарушение от страна на „А1 България“ ЕАД на посочената правна норма,

тъй като е доказано незавяването на работно време на търговски обект пред районната администрация по местонахождението му. Чл. 1 от НРУИТДТСО, предвижда, че с наредбата се уреждат реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община. С Раздел I от глава втора от Наредбата се уреждат редът и условията за заявяване на работно време на стационарни търговски обекти. С чл. 4 от наредбата се въвежда: (1) При упражняване на търговска дейност в стационарен обект физическите и юридически лица заявяват работното време на обекта в районната администрация по местонахождението му; (2) Заявлението за работно време на обекта (по образец) в 2 екземпляра се подава до кмета на района със започване дейността на обекта;(3) В заявлението се посочва: фирма, ЕИК (БУЛСТАТ); вид на търговския обект; адрес на търговския обект; трите имена и телефон на лицето, отговорно за търговския обект; номер на удостоверението за регистрация, съгласно чл. 12, ал. 9 от Закона за храните - за обекти по чл. 3, ал. 1, т. 1 и т. 3; номер на удостоверение за вписване в регистър по Закона за занаятите и номер на майсторско свидетелство - за обекти в които се упражняват занаяти; обектът се намира/не се намира в жилищна сграда; обектът отстои/не отстои на повече от 30 метра от жилищна сграда.(4) Търговецът заявява работно време и часове за зареждане. При необходимост представя съгласувана от главния архитект на Столична община схема за разполагане на маси, столове и други подвижни съоръжения около обекта.

По силата на приложимата редакция на чл. 36, ал.1 от НРУИТДТСО за нарушение на чл. 4 на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 300 до 2000 лв.

С § 3, т 3 от НРУИТДТСО е определено, че: "търговец" по смисъла на тази наредба е лице по смисъла на § 13, т. 2 от Закона за защита на потребителите. Съобразно легалната дефиниция на § 13., т. 2 от ЗЗП: "Търговец" е всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка. В случая се установи, че извършваната от дружеството дейност попада в приложното поле на понятието търговска дейност в стационарен обект, визирано в чл. 4 от НРУИТДТСО, предвид на безспорно установено по делото, че „А1 България“ ЕАД е търговско дружество, като дейността му е следвало да бъде съобразно изискванията на закона. Това е и лицето, което може да бъде санкционирано за описаното в наказателното постановление нарушение. В понятието "търговска дейност", която е предмет на регулация с НРУИТДТСО, съгласно чл. 1 попада именно дейността на дружеството "А1 България" ЕАД.

Доводите изложени в решението на СРС се споделят от настоящия състав. За да достигне до изводите в решението си съдът е подложил на задълбочен съвкупен анализ приобщените писмени и гласни доказателства, като на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК касационната инстанция препраща към мотивите на предходния състав. С касационната жалба не се навеждат нови основания, които да не са коментирани от решаващия състав на СРС, поради което съображенията по наведените и в двете инстанции възражения, с които те са приети за неоснователни, не следва да се преповтарят.

Установено е, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на „А1 България“ ЕАД, като е наложено административно наказание на основание чл. 36, ал. 1 от НРУИТДТСО.

В съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК вр. чл. чл. 348, ал. 1 НПК, настоящата инстанция счита, че при постановяване на първоинстанционния съдебен акт и в рамките на проведеното производство не са допуснати нарушения на производствените правила, като

оспорваното решение е обосновано и постановено на база събранията доказателствен материал по делото. Същото е постановено от законен състав, в съответствие с правораздавателната му компетентност и в рамките на спора с който съдът е сезиран, при липса на пороци обуславящи неговата нищожност или недопустимост.

В този смисъл не са налице отменителните основания по чл. 348, ал. 1 НПК, поради което оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото, разноски на страните, въпреки че са претендирани, не се следват, и остават така, както са направени.

Предвид изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град XIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3590 от 06.10.2025 г., постановено по нахд №6403/2025 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 131- ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: